

dig Overensstemmelse med den ærede Forslagsstiller saavel som i den Tanke, der ogsaa efter min Erfaring er levende idetmindste i Landbefolkningen og — som vi hørte førleden — ogsaa i Kjøbstadbefolkningen, at man ikke skal komme ind paa en Indkomsskat; men deraf følger ikke, at man ikke skulde kunne regulere Formue- og Leiligheds skatten saaledes, at den ikke som nu kom til at bero paa et aldeles vilkaarligt Skjon. Det er netop dette, der gjør Vanskeligheden ved at føre Klager over for høi Beskatning og faae dem paadømte, ikke blot fordi det beror paa Ting, der ikke lade sig konstatere, men ogsaa fordi ved denne Skat Ons Bidrag fastsættes i Forhold til Andres, og det altsaa ikke er nok, at jeg paaviser, at jeg selv er sat for høit, men jeg tillige skal paavise, at de Andre ere satte for lavt i Forhold til mig. Det er rigtigt, at naar jeg siger, at der ikke gives noget Middel til at værges sig imod Overbeskatning ved den nuværende Formue- og Leiligheds skat, da er dette en Anke, der væsentlig gjælder den nuværende Tilstand — det erkjender jeg fuldstændig —, men jeg kan ikke sige Andet, end at det har sin Berettigelse at fremdrage dette efter min Mening meget væsentlige Moment, netop naar der er Tale om at føie et saa betydeligt Tillæg som den interkommunale Beskatning til den nuværende Beskatning. Jeg tror altsaa, at det er fuldstændig berettiget, naar jeg siger, at dette er en Omstændighed, som maa gjøre det i høi Grad betænkeligt at hægte den interkommunale Beskatning til det nuværende uregelbundne Skattesystem.

J. M. Hansen: Jeg vil blot sige, at en reguleret Formue- og Leiligheds skat ikke er en Formue- og Leiligheds skat. Man kan ikke regulere en Formue- og Leiligheds skat ved Siden af, at den skal vedblive at være en Formue- og Leiligheds skat; det er en umulig Ting i samme Grad, som man stiller bestemte Regler op, i samme Maal bliver det ingen Leiligheds skat. Leiligheden forudsættes netop at være det, der gjør, at der ikke kan opstilles Regler, og ved at ville forene to saadanne Systemer, tror jeg, at man ødelægger dem begge.

Indenrigsministeren: Jeg skal der til blot bemærke, at dette erkjender jeg ikke. Fordi der gives Regler for, hvilket Grundlag man skal benytte for sit Skjon, jeg vil endogsaa sige, fordi man maasse sætter den Bestemmelse, at Indkomsten er et meget væsentligt Moment som Grundlag for en Beskatning efter Formue og Leilighed, er man paa ingen mulig Maade affkaaren fra, at vedkommende Myndigheder kunne lade Leiligheds momentet fremtræde med den Styrke, som de efter Omstændighederne finde nødvendig.

H. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds): Det fremgaar af nogle Uttringer af den ærede Ordfører (S. M. Hansen), at de ærede Forslagsstillere have opgivet Haabet om al faae en almindelig kommunal Skattelov i en nogenlunde nær Fremtid; men det forekommer mig, at det dog nok først kunde være et Forsøg værd, om man ikke kunde faae en saadan, og derfor mener jeg, at vi burde forsøge det. Hvis det da skulde vise sig, at vi ikke kunne enes om en almindelig kommunal Skattelov, saa er jeg enig med den ærede Ordfører i, at vi maasse kunne være vel tjente med at nøies med de Bestemmelser, som findes i dette Lovforslag. Dette er i Overensstemmelse med den Stilling, som den ærede Ordfører tidligere har indtaget, idet han har sagt: Naar jeg ikke kan faae det Hele, nøies jeg med noget Mindre. I denne Henseende skal jeg følge den ærede Ordfører; men jeg mener, at det nok kunde være et Forsøg værd, om vi ikke kunde faae en kommunal Skattelov.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

J. M. Hansen: Maa jeg foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Ovenstaaende Forslag

vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Man gik da til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var: